

ВІКТОРІЯ БРАГІНСЬКА,

завідувач сектору

Наукової бібліотеки

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

БІБЛІОТЕКА ДЛЯ МОЛОДІ, НАУКИ, ОСВІТИ!

Всі ми в дитинстві мріяли кимось бути – хтось мріяв стати балериною, хтось рятівником, хтось лікарем. Не можу сказати, що я мріяла стати бібліотекаркою, але завжди відчувала себе комфортно в оточенні книжок.

Мабуть, я можу сказати, що у мене сімейна бібліотечна династія, тому що моя бабуся працювала бібліотекаркою у Кролевецькому вищому професійному училищі. Вона часто брала мене маленьку на роботу, і я мала можливість побачити та доторкнутися до альбомів з дивовижними прикладами Кролевецького художнього ткацтва. Чудові вишивані рушники, вишиванки, скатертини – все це було яскраво та гармонійно оформлено, і тому я їх розглядала неодноразово.

Після закінчення школи постало питання, куди спрямувати свої старання, а мій батько, військовий, планував переїзд до Дніпропетровська, і тому так сталося, що я вступила до Дніпропетровського коледжу культури та мистецтв. Коледж поєднав у собі історію трьох культурно-мистецьких осередків, заснованих на початку ХХ століття.

Навчатися було цікаво, насичене студентське життя захоплювало. Викладачі намагалися передати нам усю свою мудрість та навички. Таки фахівці своєї справи, як Раїса Пічуріна, Віра Кириченко, Любов Комендантова, Людмила Шваб, були з нами відкриті, щирі та дійсно намагалися навчити професії. Звідусіль у коледжі лунала музика, співи, екскурсії – було так яскраво, захопливо, що я вирішила продовжити навчання у Харківській державній академії культури.

Навчатись у Харкові – мрія. Це місто студентів, театрів, фонтанів та парків. До навчання ставилася дуже відповідально, адже я планувала працювати у царині бібліографії. Вважаю свою *alma mater* найкращим вишем для здобуття професії бібліотекаря (але ж я перебірлива).

Після закінчення академії мене прийняли на роботу до Наукової бібліотеки Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, де я працюю вже 20 років (як швидко плине час!).

Працюючи в університетській бібліотеці, я зрозуміла, що саме тут моє місце. Молодь, студентство, науковці, життя, що вирує навкруги, – ось що надає натхнення. Майбутні правники вимагають від нас найкращого, радше сказати – найпрофесійнішого!

Маючи справу з молоддю, не можна стояти на місці, необхідно постійно розвиватися та професійно зростати, бо стільки нового навкруги.

Науковцям потрібні найновіша інформація та навички роботи в наукометричних базах. Студенти бажали б, щоб бібліотеки стали більш цифровізованими та відкритими.

Реалії сьогодення вимагають від бібліотекарів набуття нових навичок, таких як написання заявок на гранти, аутсорсинг, досвід smm-спеціалістів, навіть режисури та менеджменту соціокультурної діяльності. Все це ми намагаємось освоювати, обмінюючись досвідом з колегами, співпрацюючи з Українською бібліотечною асоціацією та ін.

Наша бібліотечна команда працює на сторінках соціальних мереж та на місцях, всі ми намагаємося створити комфортні умови для освіти і науки.

Бібліотечний світ змінюється на очах, незважаючи на жахливі обставини.